

ย

ต้นหยงพุตตานขึ้นบาน

ต้นหยง ต้นหยง หยงไทรละ'น้องหยงดอกพุตตาน

เราแสนสุขสันต์ในวันวาน จิตใจขึ้นบานคอยรักอยู่

ที่เจ็บไปหมัด น้องชอบซี้'เท็จไม่เคยรู้

จิตใจขึ้นบานคอยรักอยู่ อายากยื่นเคียดข้างเจ้าเอย

จะดี'เมื่อนอย ถ้าเจ้าสวมสร้อยที่พี่เคยให้

ส่งความหวังหาและหวังโย มั่นอยู่ไกลใจทุกคืนวัน

สร้อยพี่ไม่สวย น้องไม่เห็นด้วยว่า'มันนาสวม

เพราะพี่ชอบแหล่งกำกวม ไม่อยากจะสวมให้ทุกซี้ใจ

ถ้าเจ้าไม่ชอบ พี่ก็'ไม่รู้จะทำ'พันหรือ

แค่อายากให้เจ้าลองสวมมันดู ได้เป็นเนื้อคูรักของสองเรา

ก็บอกไม่ชอบ ทำไม่ถึงมอบสร้อยให้กันหนา

ไม่เห็นจะสวยสะ'ดูดตา ไม่ต้องมาหาให้ระทวยใจ

แต่พี่อยากให้ น้องเจ้าได้สวมใส่'เอาไว้ตลอด

พี่คงเสียใจ'ไม่มีใครคอย'ปลอบ ให้มันไรชอบฟ้าไม่วายซี้วี

ถือเป็นของหมั้น ในวันนั้น'กันไปเลยได้มาย

สร้อยเส้นเดียวคงไม่ระคาย คงสุขสบายไม่รู้'ลืม [คติชนวิทยา](#)

[นางสาวปภาวรินทร์ จันทร์ประสิทธิ์](#) : บ้านทีก